

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รัฐบาลได้ออกกฎระเบียบที่เกี่ยวกับภาษีอากรเพื่อยกเว้นหรือลดหย่อนภาระภาษีที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายตราสารจำพวกตราสารทุน ตราสารหนี้ และตราสารอนุพันธ์เป็นจำนวนมาก โดยมีความประสงค์ที่จะส่งเสริมการพัฒนาของตลาดรองที่มีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการ (Organized Secondary Market) ของตลาดทุนในประเทศไทย ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand) ตลาดตราสารหนี้ (Bond Electronic Exchange) และตลาดอนุพันธ์ (Thailand Futures Exchange) เพื่อจูงใจให้ผู้มีเงินออมเข้ามาลงทุนในตลาดทุน (Capital Market) และจูงใจให้บริษัทเข้ามาจดทะเบียนระดมทุนในตลาดทุนมากขึ้น

กฎเกณฑ์และมาตรการที่ภาครัฐได้กำหนดขึ้นเพื่อยกเว้นหรือลดหย่อนภาระภาษีที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายตราสาร ได้แก่ มาตรา 42 (17) หมวด 3 ภาษีเงินได้ ส่วน 2 การเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งระบุให้เงินได้พึงประเมินตามที่จะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งต่อมาได้มีการออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 ข้อ 2 (23) โดยระบุให้ยกเว้นเงินได้จากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่ไม่รวมถึงเงินได้จากการขายหลักทรัพย์ที่เป็นหุ้นกู้หรือพันธบัตร รวมทั้งข้อ 2 (75) ซึ่งยกเว้นเงินได้จากการขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้าซึ่งกระทำในศุนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า เฉพาะกรณีที่ไม่มีการส่งมอบสินค้า เป็นเงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา 42 (17)

กล่าวโดยสรุปคือ หากบุคคลธรรมดามีผลกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ("ตลาดหลักทรัพย์ฯ") หรือเงินได้จากการขายตราสารอนุพันธ์ในตลาดอนุพันธ์เงินได้ดังกล่าวจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามมาตรา 42 (17) ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 ข้อ 2 (23) หรือ (75) ข้างต้น

ดังนั้น จะเห็นได้ว่ามาตรการที่ภาครัฐได้กำหนดยกเว้นผลกำไรส่วนทุนสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ และตราสารอนุพันธ์ในตลาดอนุพันธ์ มีข้อดี คือ เป็นการส่งเสริม

และพัฒนาตลาดทุนในประเทศไทย โดยเป็นการสร้างแรงจูงใจให้บุคคลธรรมดาเข้ามาลงทุนในตลาดรองที่จัดตั้งอย่างเป็นทางการ และเป็นการสนับสนุนบริษัทมหาชน ให้เข้ามาระดมทุนหรือทำการป้องกันความเสี่ยงในตลาดทุนมากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากกู้ยืมเงินผ่านตลาดเงิน (Money Market) เท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ปัญหาและอุปสรรคของมาตรการทางภาษีนี้คือ เนื่องจากว่าหลักเกณฑ์นี้ได้นำมาใช้ตั้งแต่ช่วงการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ฯ ขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 เพื่อใช้กระตุ้นการลงทุนในตลาดทุนเพื่อให้เกิดการพัฒนาตลาดทุน ซึ่งกฎเกณฑ์นี้ก็ยังคงใช้อยู่จนถึงในปัจจุบันซึ่งเป็นเวลากว่า 30 ปีแล้ว (ปรับปรุงในปี พ.ศ. 2534) แต่เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้พัฒนาขึ้นไปเป็นอย่างมากนับจากช่วงเวลาดังกล่าว ทำให้มีกฎเกณฑ์ทางภาษีมีความไม่ทันสมัยในบางประการ เช่นในเรื่องประเภทหลักทรัพย์ที่ทำการซื้อขายกันซึ่งปัจจุบันมีจำนวนมากขึ้นกว่าที่มีในช่วงแรกที่เริ่มบังคับใช้ กฎกระทรวงนี้ ซึ่งอาจมีปัญหาในการตีความหลักทรัพย์ที่มีลักษณะผสม (Hybrid Financial Instrument) ซึ่งมีทั้งลักษณะความเป็นตราสารทุนและตราสารหนี้ อยู่ในตราสารเดียวกัน นอกจากนั้นมาตรการทางภาษีนี้เองทำให้เกิดปัญหาอื่นบางประการตามมา ได้แก่

ประเด็นปัญหาความแตกต่างในโครงสร้างภาษี

1) ภาวะภาษีของตราสารแต่ละชนิดที่ทำการซื้อขายในตลาดรองแตกต่างกัน เช่น พันธบัตรและหุ้นกู้ที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่เรียกเก็บจากกำไรจากการขายตราสาร (Capital gains) ในขณะที่ตราสารทุนและตราสารอนุพันธ์ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอันเกิดจากผลกำไรส่วนทุน ซึ่งภาวะภาษีของตราสารหนี้และตราสารทุนที่แตกต่างกันนี้ อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การลงทุนในตลาดตราสารหนี้ไม่เป็นที่นิยมของผู้ลงทุน

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวเกิดจากมาตรการทางภาษีที่ออกมาแต่ละช่วงแต่ละสมัย สำหรับตราสารแต่ละประเภทนั้น ขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละรัฐบาลที่ต้องการสนับสนุนการลงทุนในตลาดรอง โดยกำหนดมาตรการทางภาษีพิเศษขึ้นมาโดยเฉพาะมาตรการทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายตราสาร

2) ภาวะภาษีของบุคคลธรรมดาที่ซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดและนอกตลาดหลักทรัพย์ฯ ที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากการสนับสนุนให้มีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ

3) ภาวะภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษีจากหลักถิ่นที่อยู่และหลักแหล่งเงินได้ที่แตกต่างกัน โดยภาวะภาษีของบุคคลธรรมดาไม่ว่าจะมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยหรือไม่จะได้ยกเว้นภาษีจากกำไรส่วนทุนหากขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ แต่นิติบุคคลไทยและนิติบุคคลต่างประเทศที่เข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทยกลับมีภาวะภาษีที่มากกว่านิติบุคคลต่างประเทศที่ไม่ได้เข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทยซึ่งเสียเพียงภาษีหัก ณ ที่จ่าย เท่านั้น ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางภาษี และยังอาจพิจารณาได้ว่าเป็นการไม่เป็นธรรมต่อนักลงทุนประเภทนิติบุคคลที่อยู่ในประเทศไทยอีกด้วย นอกจากนี้ อาจก่อให้เกิดการตั้งบริษัทไทยในต่างประเทศโดยประสงค์ในการวางแผนภาษีให้เสียภาษีต่ำกว่าการประกอบกิจการในประเทศไทย

ประเด็นปัญหาการคำนวณภาษีเงินได้จากการขายตราสาร

ดังที่กล่าวมาข้างต้น ผลประโยชน์สำคัญของการซื้อขายหลักทรัพย์หรือตราสารแต่ละประเภท คือ ส่วนต่างของราคาที่ซื้อและขายไป หรือ ที่เรียกว่า ผลได้จากทุน หรือ กำไรส่วนทุน (Capital Gains) ซึ่งเงินได้ประเภทนี้ เนื่องจากประมวลรัษฎากรมองว่ากำไรส่วนทุนเป็นเงินได้ประเภทที่ไม่ได้เกิดจากน้ำพักน้ำแรง (Unearned Income) ดังนั้น เงินได้ประเภทนี้ ตามหลักเกณฑ์ของกรมสรรพากรจึงไม่สามารถหักค่าใช้จ่ายใดๆ เช่น ค่าธรรมเนียมของนายหน้า หรือ ค่าใช้จ่ายใดๆ ที่เกี่ยวข้องออกจากเงินได้นี้ นอกเหนือไปจากนั้น การคิดคำนวณกำไรหรือขาดทุนผู้มีหน้าที่เสียภาษีบุคคลธรรมดาต้องคิดคำนวณกำไรหรือขาดทุนสุทธิเฉพาะหุ้นตัวนั้นเท่านั้น ไม่สามารถนำผลขาดทุนของหุ้นตัวหนึ่งมาหักออกจากผลกำไรของหุ้นอีกตัวหนึ่งที่มีกำไรได้ รวมทั้งไม่ได้รับการดูแลจากภาครัฐ กล่าวคือหากผู้มีเงินได้ที่เป็นคนธรรมดาที่มีผลขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ นอกจากผู้เสียภาษีไม่สามารถนำผลขาดทุนนั้นไปหักออกจากเงินได้ประเภทอื่นแล้วยังไม่สามารถหักผลขาดทุนดังกล่าวกับเงินได้ประเภทเดียวกันกับหุ้นตัวอื่นได้อีกด้วย อีกทั้งผลขาดทุนดังกล่าวไม่สามารถยกยอดไปใช้ต่อในปีภาษีถัดไปได้

ประเด็นปัญหาประเภทของเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นไม่เป็นไปตามหลักการภาษีอากรที่ดี

เงินได้ประเภทกำไรส่วนทุนจัดเป็นเงินได้ที่มีได้มาจากน้ำพักน้ำแรง (Unearned income) แต่หากเกิดขึ้นจากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ บุคคลธรรมดาจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ ซึ่งเป็นการเลือกปฏิบัติทางภาษี โดยเป็นมาตรการส่งเสริมทางภาษีที่ก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างเงินได้จากน้ำพักน้ำแรง (Earned Income) ประเภท เงินเดือน เงินค่าจ้างทำของ และเงินได้ประเภทอื่นๆ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งต้องเสียภาษีเต็มจำนวน แต่เงินได้ประเภทกำไรส่วนทุนนี้ได้รับการยกเว้นภาษีเต็มจำนวน

การยกเว้นภาษีเงินได้จากกำไรส่วนทุนนี้ อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม และเป็นการเลือกปฏิบัติระหว่างบุคคลกลุ่มหนึ่ง กับบุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งโดยส่วนใหญ่เช่น มนุษย์เงินเดือน ซึ่งได้รับเงินได้ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งผู้มีเงินได้จำต้องเสียภาษีเงินได้ให้แก่รัฐ ดังนั้น การเลือกปฏิบัตินี้ อาจมองว่าเป็นการขัดกับหลักการบริหารภาษีอากรที่ดี 4 ประการ (Four Maxims regarding taxes in general) ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในทางวิชาการของ Adam SMITH ที่กล่าวว่า ภาษีอากรที่ดีต้องเป็นธรรม แน่นอน สะดวก และประหยัด รวมทั้งต้องสอดคล้องกันหลักความเสมอภาค

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการพิสูจน์ว่ามาตรการทางภาษีนี้นี้มีความเป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรมอย่างไรนั้น อาจเป็นประเด็นที่ต้องทำการศึกษาต่อไปในทางเศรษฐศาสตร์ ผู้วิจัยจึงขอจำกัดการศึกษาเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับหลักการทางภาษีอากรเท่านั้น ผู้วิจัยขอไม่ลงรายละเอียดในการทำการศึกษาประเด็นนี้ในทางเศรษฐศาสตร์ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ประเด็นปัญหาอื่นที่เกี่ยวข้อง

นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น เนื่องจากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้จากการขายหลักทรัพย์นี้ ไม่ได้กำหนดระยะเวลาขั้นต่ำในการครอบครองหลักทรัพย์ที่ขายออกไปซึ่งแม้ว่าการซื้อขายหลักทรัพย์รายวันของนักเก็งกำไรจะเป็นการสร้างสภาพคล่องให้กับตลาดหลักทรัพย์ฯ ผู้วิจัยเห็นว่า ภาครัฐควรที่จะส่งเสริมให้มีผู้ลงทุนเข้าลงทุนในระยะยาวมากขึ้น โดยรัฐอาจจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ลงทุนที่จะได้รับการยกเว้นภาษีจากกำไรส่วนทุนโดยจะต้องถือหลักทรัพย์นั้น

เป็นระยะเวลาขั้นต่ำที่เหมาะสม เช่น 6 เดือน หรือ 1 ปี ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยสร้างความมีเสถียรภาพให้กับสภาพคล่องในตลาดหลักทรัพย์ฯ อย่างยั่งยืน

โดยในการศึกษานี้ นอกจากผู้วิจัยจะวิเคราะห์ถึงมาตรการทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายตราสารแต่ละประเภทแล้ว ความแตกต่างของภาวะภาษีและโครงสร้างภาษีที่เกิดขึ้นในประเทศไทยทั้งในปัจจุบันและในอดีตแล้ว ผู้วิจัยจะทำการศึกษาต่อไปถึงนโยบายทางภาษีและมาตรการทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้ที่ต่างประเทศนำมาใช้ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐสิงคโปร์ เพื่อเป็นเสนอแนวทางในการจัดเก็บภาษีที่เกิดจากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตลาดทุนไทยต่อไป โดยมีแนวทางข้อเสนอแนะเป็นกรอบในการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. แนวทางการปรับปรุงภาวะภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษีจากตราสารแต่ละประเภท

เนื่องจากภาวะภาษีของบุคคลธรรมดาที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในและนอกตลาดหลักทรัพย์ฯ มีความแตกต่างกัน ภาวะภาษีของนิติบุคคลไทย (รวมทั้งนิติบุคคลต่างประเทศที่เข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทย) และนิติบุคคลต่างประเทศที่มีได้เข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทยมีความแตกต่างกัน ดังนั้นเพื่อไม่ให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการเข้าลงทุนของผู้มีหน้าที่เสียภาษี จึงควรที่จะพิจารณาและแก้ไขปัญหา โดยศึกษามาตรการทางภาษีของต่างประเทศที่ใช้บังคับในธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศ เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงมาตรการเสริมต่างๆ เพื่อให้มาตรการทางภาษีและมาตรการส่งเสริมการลงทุนในตลาดรองของประเทศไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน

การลดความแตกต่างของภาวะภาษีในหลักทรัพย์แต่ละประเภท เนื่องจากหลักทรัพย์แต่ละประเภทเช่น พันธบัตรและหุ้นกู้ ไม่ได้รับยกเว้นภาษีดังเช่นเงินได้จากการขายหลักทรัพย์ประเภทอื่น ดังนั้นในวิธีการแก้ปัญหานี้ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาความแตกต่างของเงินได้ที่เกิดจากการขายตราสารทุน ตราสารหนี้ และตราสารอนุพันธ์ เพื่อที่จะพิจารณาภาวะภาษีของตราสารแต่ละประเภท โดยจะพิจารณาว่าเงินได้จากการขายตราสารดังกล่าวเป็นเงินได้ประเภทใด โดยผู้วิจัยเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในทางเศรษฐศาสตร์ต่อไป

กำหนดประเภทตราสาร และวิธีการคิดคำนวณกำไรหรือขาดทุนจากการขายตราสาร โดยผู้วิจัยได้พิจารณาวิธีการคำนวณกำไรหรือขาดทุนของตราสารแต่ละประเภทในปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้ได้พิจารณาถึงสิทธิพิเศษทางภาษีสำหรับตราสารนั้นแล้ว อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดประเภท และวิธีการคิดคำนวณกำไรหรือขาดทุนจากผลได้จากทุนของตราสารนั้นๆ ต่อไป เช่น การหักค่าใช้จ่ายในการได้มาและขายไปซึ่งตราสารนั้น เช่น ค่าธรรมเนียมนายหน้าค้ำหุ้น และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องมาคิดคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ประเภทนี้ รวมทั้งการนำผลขาดทุนจากหลักทรัพย์หนึ่งนำไปหักกลับกับกำไรจากหลักทรัพย์อื่น และสามารถนำผลขาดทุนที่เหลือนำไปใช้สะสมเพื่อใช้ย้อนหลังหรือยกนำไปใช้ในรอบบัญชีอื่นได้

2. แนวทางการนำภาษีกำไรส่วนทุน (Capital Gains Tax) มาใช้

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาถึงภาษีกำไรส่วนทุน (Capital Gains Tax) ในต่างประเทศที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ซึ่งเป็นประเทศที่มีพัฒนาการและมูลค่าราคาตลาดของหุ้นทุน (Market Capitalization) ในระดับสูง และจะทำการศึกษาถึงประเทศอื่นบางประเทศที่มีระดับมูลค่าราคาตลาดของหุ้นทุนทัดเทียมกับประเทศไทย เพื่อวิเคราะห์ถึงนโยบายของรัฐและหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการจัดเก็บภาษีกำไรส่วนทุน ในกรณีที่ประเทศไทยมีความพร้อมที่จะนำระบบภาษีนี้มาใช้บังคับในประเทศไทยในอนาคตต่อไป

3. การใช้เกณฑ์เวลาประกอบการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้จากการขายหลักทรัพย์

นอกเหนือจากการวิเคราะห์ถึงภาษีกำไรส่วนทุนข้างต้นแล้ว มาตรการเสริมที่อาจส่งเสริมการลงทุนระยะยาวในตลาดรองได้แก่ การนำเกณฑ์เวลามาใช้ในเป็นหนึ่งในเดือนไซเพื่อพิจารณาถึงการยกเว้นภาษีประเภทกำไรส่วนทุน ซึ่งมาตรการดังกล่าวนี้ อาจจะต้องกำหนดระยะเวลาที่สมควรสำหรับการถือครองหลักทรัพย์นั้น เช่น หากขายหุ้นเกินกว่า 6 เดือนนับแต่ได้มา ให้ได้รับยกเว้น หรือลดอัตราภาษีลง แต่หากขายก่อนระยะเวลา 6 เดือน ต้องเสียภาษีเต็มจำนวน เป็นต้น

4. การหักภาษี ณ ที่จ่ายในธุรกรรมการขายหลักทรัพย์

การนำวิธีการหักภาษี ณ ที่จ่ายมาใช้ เพื่อจัดเก็บภาษีในธุรกรรมที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ทั้งในตลาดหลักทรัพย์ฯ และนอกตลาดหลักทรัพย์ฯ ในกรณีที่รัฐประสงค์ที่จะจัดเก็บภาษีจากกำไรส่วนทุน โดยอาจกำหนดภาระการหักภาษี ณ ที่จ่ายนี้ไว้แก่ นายหน้า (Broker) ในกรณีการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือ ผู้ซื้อ ในกรณีการขายหลักทรัพย์นอกตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยฐานภาษีที่จะนำมาคิดคำนวณอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่ายนั้น เช่น ร้อยละ 1 ของกำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือราคาที่ขายได้ โดยให้นายหน้าเป็นผู้คำนวณและหักภาษีนำส่งกรมสรรพากร แล้วเมื่อถึงรอบระยะเวลาที่บุคคลธรรมดาต้องยื่นแบบเพื่อชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ก็ให้นำภาษีหัก ณ ที่จ่ายดังกล่าวมาคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ โดยอาจใช้วิธีหักออกยกเว้น หรือเครดิตภาษีต่อไป

5. การกำหนดจำนวนเงินขั้นสูงต่อปีหรือดัชนีอัตราเงินเฟ้อตามระยะเวลาที่ถือครองเพื่อนำมาหักเป็นค่าลดหย่อน

การกำหนดจำนวนวงเงินขั้นสูงต่อปีที่จะได้รับการยกเว้นภาษี หลักเกณฑ์นี้มีวิธีคิดคำนวณเป็นพิเศษแยกออกมาต่างหากจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามปกติ โดยอาจกำหนดจำนวนเงินคิดตามอัตราส่วนจากการลงทุนเพื่อให้นักลงทุนสามารถกันหุ้นส่วนหนึ่งของตนเพื่อใช้เก็งกำไรระยะสั้นได้เพื่อเพิ่มสภาพคล่องได้ รวมทั้งกำหนดดัชนีอัตราเงินเฟ้อเพื่อให้ผู้ลงทุนระยะยาวสามารถนำมาหักลดหย่อนจากกำไรของหลักทรัพย์ที่ถือครองนั้น รวมทั้งการอนุญาตให้นำผลขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์มาหักออกจากกำไรส่วนทุนจากหลักทรัพย์อื่นที่มีในปีภาษีนั้น หรือสามารถยกยอดไปใช้ในปีภาษีถัดไปได้

6. การเก็บภาษีกำไรส่วนทุนในอัตราร้อยละ 0

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาวิเคราะห์มาตรการทางภาษีระยะสั้น เพื่อช่วยในการสร้างแรงจูงใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ และเป็นการสร้างความโปร่งใสในการยื่นรายการการเสียภาษีให้กับกรมสรรพากรเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบธุรกรรมของนักลงทุน และเป็นการสร้างความเป็นธรรมให้กับนักลงทุนในการหักผลขาดทุนจากการซื้อขายหลักทรัพย์ตามความเป็นจริง

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงมาตรการทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์และตราสารอื่นซึ่งใช้บังคับอยู่ในประเทศไทยทั้งในอดีต และในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาทางกฎหมายที่เกิดขึ้นหรือที่อาจจะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากมาตรการทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์และตราสารอื่นทั้งในปัจจุบัน และอนาคต
3. เพื่อศึกษาถึงนโยบายทางภาษีและมาตรการทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ของประเทศอื่นๆ ที่มีมูลค่าตลาด (Market Capitalization) ใกล้เคียงกับประเทศไทย และที่มีมูลค่าระดับสูงของตลาดทุน
4. เพื่อวิเคราะห์ถึงมาตรการทางภาษีของต่างประเทศเพื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย รวมทั้งเสนอแนวทางการจัดเก็บภาษีที่เกิดจากการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

มาตรการทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์และตราสารอื่นได้ถูกกำหนดขึ้นด้วยเหตุผลพิเศษในทางนโยบายของรัฐ โดยกำหนดไว้ในกฎหมายลำดับรองหลายฉบับ แต่มาตรการทางภาษีดังกล่าวนั้นได้ก่อให้เกิดความแตกต่างและความเหลื่อมล้ำขึ้นในโครงสร้างของกฎหมายภาษีอากรของประเทศไทยในปัจจุบัน

1.4 ขอบเขตและวิธีการศึกษาวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยแบบวิจัยเอกสารเชิงคุณภาพโดยอาศัยข้อมูลจากการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากประมวลรัษฎากร คำพิพากษาศาลฎีกา หนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากร กฎหมายของต่างประเทศ รวมทั้งเอกสารและบทความวิชาการที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจากในห้องสมุด หรือในเครือข่ายข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ หลังจากรวบรวมและเรียบเรียงเอกสารดังกล่าวทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยจะทำการวิจัยโดยใช้แนวอนุমানเชิงพิจารณาและวิเคราะห์ถึงหลักเกณฑ์ตลอดจนแนวประเด็นต่างๆ โดยจำกัดประเด็นการศึกษาเฉพาะหลักกฎหมายภาษีเงินได้เท่านั้น ไม่ครอบคลุมถึงการวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์ พร้อมทั้งเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อที่จะปรับปรุงเพิ่มเติมมาตรการการยกเว้นภาษีนี้ให้ดียิ่งขึ้น

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการศึกษาวิจัย

1. สามารถวิเคราะห์ถึงขอบเขตในการใช้และตีความความหมายของมาตรการทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์และตราสารอื่น
2. สามารถวิเคราะห์ความเหลื่อมล้ำในโครงสร้างภาษีอันเนื่องมาจากมาตรการทางภาษีของตราสารแต่ละประเภทในตลาดรองของประเทศไทย
3. สามารถวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและอาจเกิดขึ้นต่อไปอันเนื่องมาจากมาตรการทางภาษีนี้
4. สามารถวิเคราะห์ถึงนโยบายทางภาษีและมาตรการทางภาษีของต่างประเทศที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับใช้แก้ปัญหาในประเทศไทยต่อไป